

75. seminář ASTROTHEOLOGIE Ing. J.Popelky

Vývoj v roce 2011 až 2012

(astrol. rozbor horoskopu jarní rovnodennosti 21.3.2011)

Kontakt s pravým Já.

(Dům techniky OV-Mar.Hory 5.2.2011)

Rozbor horoskopu jarní rovnodennosti – 21.3.2011 – Oh 33 min SEČ.

Nevztahoval jsem tento horoskop na určité místo a je tedy bez astrol. domů, chci se zabývat celosvětovým významem, nechávám pouze znamení a planety.

Nemá smysl dělat horoskop pro Nový rok podle západního kalendáře, protože každá kultura má svůj kalendář (Číňané třeba slaví Nový rok tento týden) a Nový rok začíná tedy pro každou kulturu v různou dobu. Astrologie je založena na astronomických principech, tedy z astronomického hlediska Nový rok začíná vstupem Slunce do znamení Berana. Pokud si uděláme horoskop pro vstup Slunce do zn. Berana (0 st 01 minuta), můžeme z tohoto horoskopu usuzovat, jak se bude vyvíjet rok od 21.3.2011 do 20.3.2012.

Přečetl jsem si spisek Proroctví z palmových listů pro rok 2011-2012 a osobně také cítím, že tyto dva roky budou zlomové. Přemýšlel jsem proto, zda je to, že se nacházíme ve výjimečné a zlomové době, nějak naznačeno i z astrologického hlediska.

Nejzásadnější pro tento rok je, že stálice Regulus 1.12.2011 opouští po více než 2000 letech znamení Lva a vstupuje do znamení Panny. Podle mne je to zlomový moment, kdy tímto rokem – 1.12.2011 začíná věk Vodnáře. Když dochází ke změně věků, není tento přechod ostrý, ale dva věky se na přelomu vzájemně ovlivňují. Vodnářské energie již zde působí desetiletí, ne-li staletí. Od letošního roku také, kdy začíná věk Vodnáře, ještě nějakou dobu budou doznívat energie věku Ryb. Napadlo mne, jak říkal Ježíš: Nastane takové soužení (v této době), že kdyby dnové nebyly ukráceny, nepřežili by ani vyvolení. Pro ty vyvolené proto budou dnové ukráceny (Mat. 24). Cítím, že příchod věku Vodnáře bude celkem ostrá událost, a působení věku Ryb bude zkráceno.

Co 2000 let vždycky nastává změna věků. Co je důležité, když končí věk Ryb a přechází se do věku Vodnáře? Ryby souvisí s vírou a Vodnář s přemýšlením. Víra a schopnost tvořivě uvažovat jsou dvě důležité polarity. Na protilehlé úrovni Lev představuje srdce a tedy lásku a Panna představuje racionální, zevní rozum. Pokud dochází v evoluci lidstva k přelomu věků, kdy na jedné straně je mozek a na druhé straně je srdce, tedy by na jedné straně mělo končit období dominance mozku a začít období 2000 let dominance srdce, vnímám to jako důležitý přechod. Tento přechod probíhá jednou za 12 000 let a je to kritický okamžik v evoluci lidstva.

Jestliže tento rok začíná věk Vodnáře, kdy znamení Vodnáře je ovládáno planetou Uran, není náhoda, že v horoskopu jarní rovnodennosti v tomto roce je Uran na nultém stupni znamení Berana (0°31' Beran) přesně v konjunkci se Sluncem. Beran představuje nový začátek. V tomto horoskopu Pluto stojí v Kozorohu, který představuje zevní rovinu, mocenské struktury, vládu atd. Od r. 2008, kdy Pluto vstoupil do zn. Kozoroha, probíhá transformace této planety na zevní rovině. V r. 2008 propukla finanční krize. Politikové tvrdí, že to nejhorší máme za sebou, ale to není pravda. Pluto bude procházet Kozorohem do roku 2023, což značí, že transformace na zemské rovině bude stále probíhat.

Znamení Berana je existence nějaké duchovní kvality. Je to duch doby. Beranu vládne Pluto, které prochází Kozorohem. Těchto 15 let od r. 2008 je duch doby zaměřen na zemskou

rovinu a Pluto jakožto transformační činitel ukazuje na transformaci zevní roviny. Současná struktura se musí změnit. Ale jak? Pluto představuje pravé Já v člověku. Zemská rovina se musí dostat do takové polohy, aby se mohlo projevit pravé Já. Všechno, co ve stávajícím systému překáží projevení Já, musí padnout. Záleží na tom, zda bude tato proměna probíhat bolestně či bezbolestně, tedy záleží, jak systém (lidé) vyjdou pravému Já vstříc. Systém ale pravé Já neustále potlačuje, proto bude přerod pro většinu lidí hodně bolestný.

Uran je planeta změn. Posledních sedm let procházel zn. Ryb, které představují hluboké nevědomí. To znamená, že změny probíhaly především na úrovni lidské podvědomé mysli a současně v zákulisí mocenské struktury připravovaly nějaké změny. Krize nejsou samy od sebe, ale vše někdo řídí. Něco se již tedy začalo připravovat.

Uran vstupuje do Berana a bude v něm přebývat sedm let. Následujících sedm let budou probíhat velké změny a protože Beran představuje individualitu, tyto změny se budou dotýkat každého jednotlivce. Pro rok 2011 je Uran v přesné konjunkci se Sluncem, tedy bude tento rok hodně prostoupen energií změn. Příští rok při jarní rovnodennosti (v r. 2012) bude Uran na 3 stupni Berana, tedy bude konjunkce ještě relativně přesná. I rok 2012 bude pořád nasycen energií změny. Na základě této konstelace můžeme usuzovat, že roky 2011 a 2012 budou hodně revoluční, dynamické, plné změn, které zasáhnou každého jednotlivce.

Neptun stojí na 29°32' Vodnář. Během tohoto roku vstoupí do zn. Ryb (sice se ještě na chvíli vrátí zpět, ale od r. 2012 vstoupí definitivně do Ryb) a Ryby jsou jeho znamení, tedy bude v Rybách velice silný. Bude to velmi psychicky náročná doba. Neptun v Rybách - archetyp moře, kolektivní nevědomí ukazuje, že se lidstvo začne mnohem intenzivněji prožívat propojení každého jednotlivce s celkem. To bude znamenat, že každá událost, která proběhne kdekoli na Zemi, bude mít dopad na zbytek planety.

Věk Ryb začal někdy kol. 150 let před. n.l., což bylo o globalizaci. Ryby vše spojují v jeden celek. Regulus opouští Lva a vstupuje do Panny – změna věků. Tato změna věků nastává v okamžiku, kdy Pluto prochází Kozorohem (probíhá transformace vnějších struktur), kdy Uran vstupuje do Berana, doba se stane revoluční a dynamická, plná změn. Neptun vstupuje do Ryb, všechno se propojí, lidstvo se stane jedním celkem a události, které se stanou kdekoli, budou mít dopad na zbytek planety.

Myslím si, že by každý člověk měl být připraven na to, že se dostane do situací, které budou vybočovat z běžného standartu, na který byl zvyklý. Pokud mne budou politici přesvědčovat, že je krize za námi, nebral bych to vážně.

Pozn. posluchačky: Baťa, když byla v r. 1948 krize, řekl: Žádná finanční krize, ale mravní úpadek lidstva a řekla bych, že to přesně sedí na tuto dobu.

J.P.: Merkur, planeta rozumu, je v Beranu. Merkur je o přemýšlení a Beran o individualitě, to znamená, že příští rok přinese události, které začnou nutit lidi, aby začali přemýšlet o sobě, kdo jsou a proč tu jsou. Pokud Bůh chce, aby člověk začal přemýšlet o Životě, dělá to většinou tak, že přinese nějaké nesnáze, protože teprve když se člověk ocitne v nesnazi, přinutí ho to, aby začal přemýšlet hlouběji.

Jupiter stojí poblíž Merkura, což je uvažování z vyšší perspektivy, hledání vyššího smyslu života, tedy tento rok přinutí lidi, aby začali sami na sebe pohlížet z vyšší perspektivy. Mohou přijít události, které přinutí lidi, aby smysl života a své ideje přestali vkládat do nějakého konzumu, a začali ho hledat sami v sobě, ve své individualitě.

Dále vidíme konjunkci Saturn-Luna ve Vahách. Luna – emoce, Saturn – restrikce, omezení, blokace. Tato konjunkce je archetypální postavení pro nějakou emoční tísněnost. Váhy představují veřejnost, vztahy. To, co nám přinese příští rok, může přinést obrovské obavy lidí, kteří se mohou cítit ve svých emocích sevřeně, mohou mít depresivní stavy a mohou cítit a vidět všechno černě. Tato konjunkce dělá opozici na Jupitera s Merkurem. To ukazuje na napětí, které má vést k nějaké změně. Jestliže se události budou vyvíjet způsobem, že na veřejnosti a ve vztazích (obecně) se vše bude jevit černě, kdy člověk bude citově

frustrován, tyto emoční negativní prožitky mají člověka přivést k tomu, aby začal o sobě přemýšlet, proč zde je a aby se na sebe díval z určité vyšší perspektivy. Vidíme, že polarita Beran – Váhy na tento rok je hodně silná (Já a jiní).

Další faktor je konjunkce Neptun – Venuše ve Vodnáři. Venuše je vládce Vah a vidíme, že pokud to povede ve vztazích spíše k depresi a smutku, tak konjunkce Venuše s Neptunem ukazuje, že se vztahy budou nějakým způsobem zatemňovat či se stávat nečitelné a může nám to ve vztazích přinášet mnoho zklamání. Venuše jako vládce Býka má také co do činění s financemi. To naznačuje, že ve finančním světě dojde k nějakým prapodivným a nečitelným a nepochopitelným věcem. Je to ve Vodnáři a ten je o nečekané změně. V roce 2011 až 2012 můžeme očekávat, že v oblasti financí bude docházet k zvláštním a nepochopitelným situacím, které mohou přinést mnoho zmatků a zklamání. Situace ve finančním světě bude hodně nejistá.

Doba je opravdu vážná. Když sledujete, co se děje ve světě, na přelomu roku – neskutečné záplavy v Austrálii. Ještě se ani stejná oblast nevzpamatovala ze záplav biblických rozměrů a už tam řádí cyklon. Polovina USA je zasažena neskutečnými sněhovými bouřemi. Vidíte, co se děje v arabském světě, v Africe, Tunisu, Egyptě. Vše se začíná dramatizovat a to ještě není Uran v Beranu.

Musíme si uvědomit, že tato doba patří Bohu. Je to doba, na kterou se Bůh nejvíce těšil. Málokdo si uvědomuje, že tuto dobu si Bůh připravil, aby se mohl inkarnovat na Zem. To, co před 2000 lety proběhlo v Ježíši Kristu, má v této době proběhnout v celém lidstvu. Každý člověk je určitý jedinec, ale lidstvo také představuje jednoho člověka. Jestliže se Bůh narodil v Ježíši jako v jedné buňce tohoto velkého člověka, nyní, v této době se Bůh chce narodit v celém člověku, v celém lidstvu.

Když jsem sledoval video Malé babičky (Little Grandmother) – Keishy Crowther, které nyní koluje na internetu, ona tam také říkala, že zde nejsou momentálně inkarnovány obyčejné duše, ale jsou zde duše, které mají úžasný duchovní potenciál a to nejen ve srovnání s lidmi této planety, ale duchovní potenciál i ve srovnání k duchovním světům. Jestliže si Bůh vyčlenil tento časový okamžik k tomu, aby vstoupil na tuto planetu, musel zde poslat mimořádně silné duchovní bytosti, aby se mu to mohlo podařit. Tyto vlohy v některých lidech jsou. Tento starý svět se začíná hroutit a jen hlupák to nevidí. A o to více se buduje nový svět uvnitř lidské duše. Je dobré být v těle na této planetě a být očitým svědkem zániku tohoto starého nepěkného světa a současně být přítomen situaci, kdy se vytváří úplně nový vztah mezi Bohem a člověkem.

Kontakt s pravým Já.

Hodně jsme hovořili o problematice pravého Já. Vzhledem k tomu, co nás čeká, bude čím dál důležitější, aby se člověk naučil vstupovat do kontaktu se svým pravým Já. Je to jednoduché a současně to není jednoduché. Toto Já, kterým jsme my sami, se dá prožívat několika způsoby. Je to jedno Já, ale dá se prožívat rozdílně. Víme, že ve zvěrokruhu existují znamení, které patří mezi ohnivé, víme, že oheň představuje jádro naší bytosti. Oheň je živé Já v nás. Země představuje našeho vnějšího, fyzického člověka. Vzduch představuje naši mysl a voda představuje našeho emočního člověka. Život musí obsahovat tyto čtyři složky a musí být prožíván na všech těchto čtyřech úrovních. Základní složka je ale oheň, protože představuje naše živoucí jádro. Jsme v prvé řadě tímto ohněm, který je živý Duch v nás. Oheň je činitel, který hýbe vším, hýbe fyzickým člověkem, naší mentalitou i emotivitou. Jedná se o to, aby člověk, který je souborem těchto čtyř složek, se dostal do kontaktu se svým pravým Já,

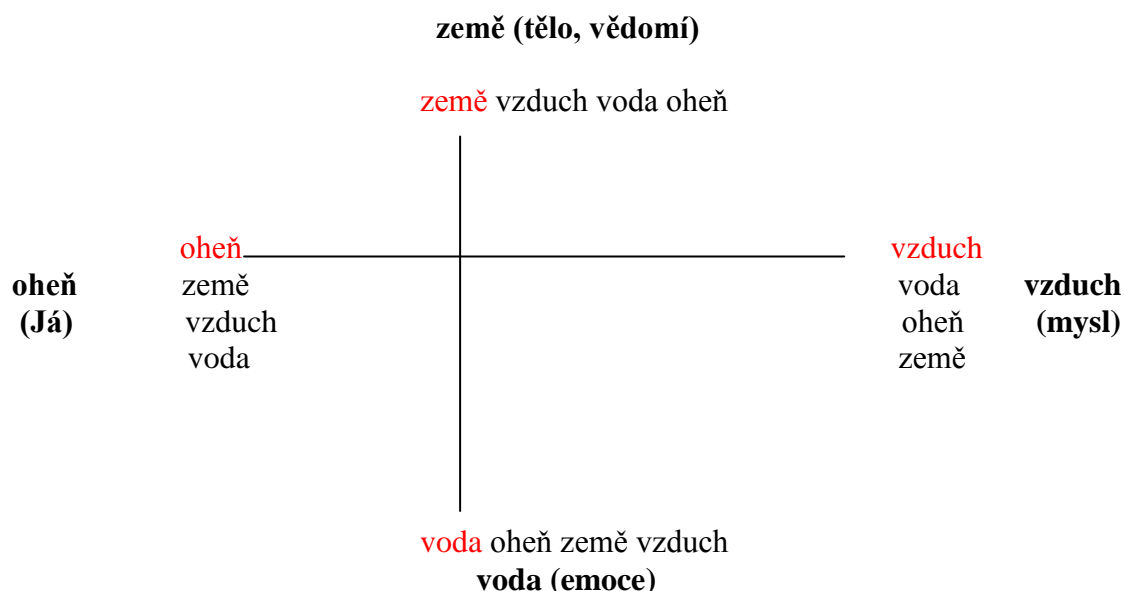
to znamená, že musí tyto čtyři složky harmonicky skloubit. Pokud mezi těmito čtyřmi složkami existuje nějaký nesoulad, živoucí Já nemůže být vnímáno.

Již jsem na toto téma hovořil: Pokud si vezmete jakékoliv znamení, např. Berana, který v kruhu představuje 30°, víme, že si ho můžeme ještě dále rozdělit na dvanáct dílků. Víme, že první dvanáctina Berana v sobě obsahuje opětovně kvalitu Berana. Druhá dvanáctina obsahuje kvalitu Býka, třetí dvanáctina obsahuje Blížence atd. Není Beran jako Beran, protože záleží, ve které části Berana se nachází nějaký prvek, který sice má kvalitu Berana, ale je vždy ještě zabarven jinou zodiakální kvalitou.

Pokud víme, že Beran je ohnivé znamení, které představuje duchovní úroveň, tak i když je duch duchem, přesto v sobě obsahuje určité kvality. Pokud je Býk schopnost projevit se navenek určitými skutky a tvůrčími činy, tak i duch v sobě obsahuje potřebu se navenek manifestovat nějakými činy (druhá dvanáctina Berana – Býk). Kdyby nebyla v Duchu potřeba se navenek realizovat, nemohlo by existovat ani znamení Býka. Všechno má svůj původ v Duchu. Kdyby se Duch nechtěl navenek projevovat, neexistovalo by ani znamení Býka, které je o zevní realizaci.

Bůh je vše ve všem. Jestliže existuje zodiak, kde je dvanáct znamení, musí být tento zodiak obsažen také v každém jednotlivém znamení.

Rozdělení živlů na čtyři podživly:

Znamení jakéhokoli živlu vždycky v sobě obsahuje všechny čtyři živly. Když si vezmeme třeba vodní znamení Raka, první úsek Raka je stejná, vodní kvalita Raka. Za Rakem následuje Lev (ohnivá kvalita), za Lvem je Panna (zemská kvalita) a Váhy (vzdušná kvalita). Nechci teď znázorňovat každé znamení rozdělené na dvanáct částí, ale chci pouze znázornit, že jakékoliv znamení určitého živlu v sobě obsahuje všechny čtyři živly.

Každé ohnivé znamení začíná stejnou kvalitou jakou představuje dané znamení. První úsek každého ohnivého znamení je znovu oheň. To nám říká, že pokud existuje Duch, v první řadě Duch musí existovat. Pokud existuje Duch, proti Duchu je vzduch (mysl). Když se podíváme na vnitřní strukturu mysli, první úsek je znovu vzduch, což nám říká, že mysl musí v první řadě být schopna myslet. Nahoře je země, která představuje hmotu, fyzické tělo. To znamená, že pokud existuje fyzický svět, nejzákladnější kvalita je, že fyzický svět musí být fyzický. Protipól země (vnějšku) je voda (nitro), emoce, což ukazuje, že emoce musí být v první řadě prociťovatelné. To vám vysvětluje, když znovu rozdělujete určité znamení, proč vždycky první úsek musí být stejný jako dané celé znamení.

I když je naše Já jedno, musí být prožitelné čtyřmi způsoby. Problém je ten, že lidé mají potíže své Já vnímat jako takové, natož, aby Ho uměli prožívat v jeho čtyřech různých podobách.

Oheň – naše pravé Já.

Vzduch – naše mysl.

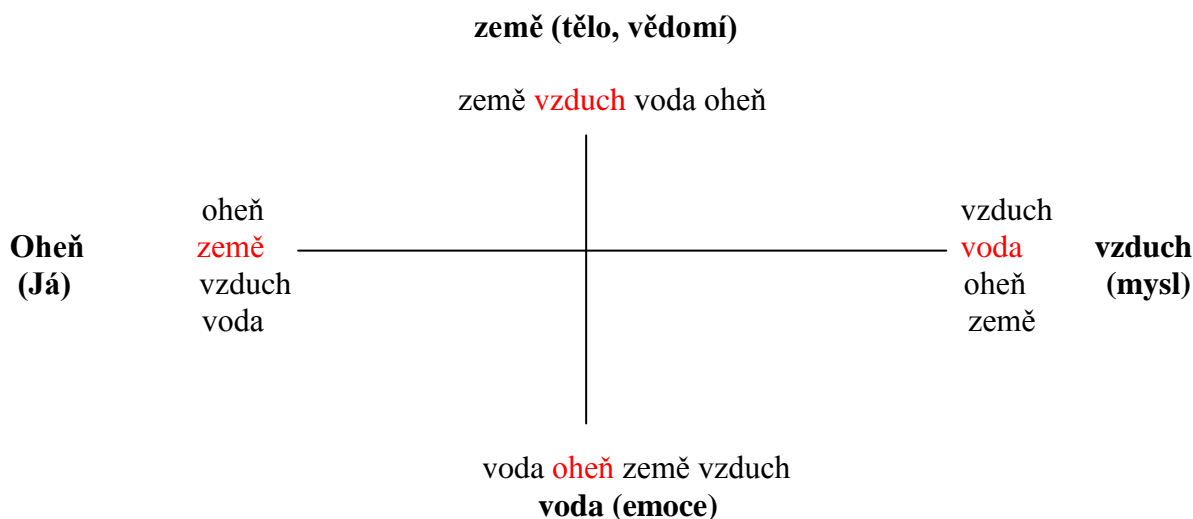
Země – náš fyzický člověk (fyzické vědomí)

Voda – emotivita

Oheň představuje naše Já, který v sobě obsahuje všechny čtyři živly. Toto Já má v sobě zakódováno, že chce samo sebe zažívat ve všech čtyřech podobách.

Kombinace oheň – oheň: je to stav, kdy si Já uvědomuje v první řadě samo sebe. V této poloze existuje dominantně pouze živý prožitek Já. Této poloze odpovídá protipól **vzduch – vzduch**, tedy mysl si není schopna uvědomovat nic jiného než samu sebe a to, co je v ní obsaženo. **Země - země** představuje naše fyzické vědomí. Naše fyzické vědomí tedy není schopno si uvědomovat nic jiného než fyzické. A tomu odpovídá stav **voda – voda**, že naše emoce nejsou schopny prociťovat nic jiného než emoce. To je ryzí konstelace, kdy každá složka je schopna prožívat dominantně pouze samu sebe, čímž je tato složka ve svém ryzím stavu. To znamená, že existuje ryzí duch, ryzí mysl, ryzí vnější vědomí a ryzí emotivita. Současně v tomto rozpoložení jakoby jednotlivé složky byly navzájem izolovány.

Potom následuje fáze, kdy se naše Já dostane do polohy **oheň – země**. Naše Já se chce manifestovat směrem ven. Naše Já se nespokojí jen s tím, že prožívá sebe sama, ale má potřebu se zviditelnit navenek. Aby se naše Já zviditelnilo nějakým způsobem navenek, musí se tomu zbývající tři složky přizpůsobit.

Tyto zbývající tři složky se musí dostat do určitého rozpoložení, jinak by se naše duchovní Já nemohlo manifestovat navenek.

Prakticky vám to nějak přiblížím. Umíte tancovat zběsile? Naše Já je tvůrčí element. A protože každý má tvůrčí Já, toto Já se chce nějak navenek tvořivě realizovat. Jedna z forem je třeba tanec. Přijdete do nějakého cizího prostředí a chcete tancovat, ale máte ostych. Tak tancujete nějak formálně. Postupem času si ale dáte pár panáků a už to jede. Najednou se odvážete a vaše tvůrčí Já se může plně navenek realizovat. Váš mozek ztratí nad vámi kontrolu a najednou začnete předvádět takové taneční kreace, že jste ani netušili, že to umíte. To je příklad ze života. Potom odcházíte z restaurace vrávoravým krokem, ale máte pocit, jak jste si perfektně zatancovali. Tím jsem vám chtěl říct, že pokud toto tvůrčí Já se přestane zaobírat polohou, že si uvědomuje samo sebe a že mu to stačí, tak když se přemístí do druhé polohy (oheň – země), kdy se chce navenek tvořivě projevit, tak ostatní tři složky se musí dostat do jiného rozpoložení než byly předtím.

Pokud se chce naše tvůrčí Já navenek realizovat, jak se musí změnit mysl? Mysl se posune ze stavu vzduch-vzduch do stavu vzduch-voda. Vzduch je mysl a voda jsou emoce. To znamená, že naše mysl se musí dostat do emoční polohy. To znamená, že ryčí schopnost mysli, schopnost myšlení, musí být nahrazena myslí, která je citová. Mysl se musí zaměřit na pociťování. Voda současně představuje nitro. Pokud chce jít naše Já – Duch do světa, mysl musí jít opačnou cestou, musí se obrátit do nitra. Ať to byl vědec či umělec, který přinesl něco velkého světu, nikdo to nemohl zachytit než ten, kdo měl mysl obrácenou dovnitř. To nám říká, že vaše Já se nikdy nemůže projevit navenek a nikdy z vás nevystoupí něco mimořádného, pokud vaše mysl není schopna být obrácena dovnitř. To je první faktor, který musí být splněn, aby Bůh mohl jít skrze vás do světa.

Co se musí odehrát na emoční úrovni? Dokázali byste tancovat zběsile, kdybyste na emoční úrovni necítili oheň? Jestliže se chce vaše Já projevit navenek, vaše mysl musí mít schopnost se dívat dovnitř a na emoční rovině musíte být schopni pociťovat svoje Já (voda-oheň). Když chodíš tancovat, někdy je to fádni, ale někdy se opravdu dostaneš do takové polohy, že tancuješ jako o život a neskutečně to prožíváš. Zpětně zjistíš, že ten večer, kdy jsi tancovala jen formálně, jsi necítila svoje Já. Ten druhý večer, kdy jsi tancovala s velkým nasazením, jsi ve svých emocích pociťovala své vlastní Já. Kdyby Bůh věděl, že máte schopnost ho pociťovat a přesto byste řekli, že prožitek vašeho Já není pro vás nic povznášejícího, takže Já se spíše zaměřím na emoční prožívání jiných věcí, tak toto Já by se stáhlo zpět do sebe a vůbec by se nemělo potřebovat navenek projevit. Jelikož Já je Duch, představuje naše sebevědomí. Z toho vyplývá, že v této poloze, tedy **voda-oheň**, se prožíváme ve zvýšené míře jako emoční bytosti. Takže pokud se člověk neumí stát hodně emočním, je tím zabráněno, aby se naše Já mohlo projevit navenek.

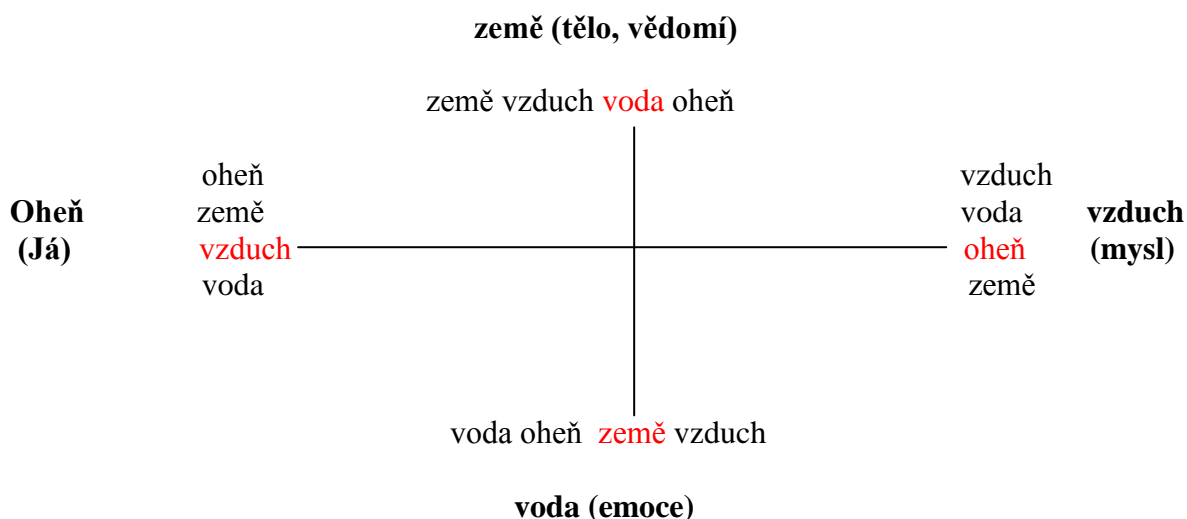
Na fyzické rovině: Vaše fyzické vědomí se musí dostat do polohy **země-vzduch**, to znamená, že se musí zaměřit na mysl. Musí si být schopno uvědomovat si svoji mysl, jinými slovy člověk musí vědomě myslet. Aby se Duch mohl manifestovat navenek, musí existovat fyz. tělo, které je schopno vědomě myslet. Přes koho se může Duch více projevit, přes člověka nebo přes zvíře? Přes člověka. Zde to máte vysvětleno. Zvíře si není schopno uvědomovat svým vědomím mysl. Člověk ano.

Pokud tyto tři roviny nejsou splněny, Bůh se nemůže projevit navenek.

Lidstvo se vyvíjí v určitých časových etapách, a lidstvo na zemi bylo opravdu v takovém rozpoložení, že ve svých citech hodně pociťovali Boha, jejich mysle byly obráceny do nitra a jejich vědomí si silně uvědomovalo mysl. Tehdy se lidstvo nacházelo v tomto rozpoložení.

Všechno může být prožívání správně, ale taky nesprávně. V tomto stavu je jedno riziko. Stav, kdy člověk musí být schopen na emoční rovině vnímat svoje Já, znamená, že se to také může zvrhnout, že to, co cítím, jsem Já. Člověk pak sám sebe identifikuje se světem emocí. Pokud probíhají nějaké emoční reakce, mám pocit, že to prožívám já, že já jsem tento emoční svět, že vše, co prožívám, žárlivost, depresi, že se to týká mne. Někdo to prožívá třeba tak, že má neustálou potřebu jíst. Má pak potřebu sám sebe udržovat naživu – jídlem apod. Nejí jídlo, protože by ho potřebovalo tělo, ale potřebuje mít z toho nějaké emoce. Já mám ale mít schopnost procítovat svoje vlastní Já.

Postupem doby zase naše Já změní polohu a dostane se do polohy vzdušné (mysl). Svět myslí je světem vztahů.

V první poloze si Bůh uvědomuje sám sebe. V druhé poloze Bůh cítil potřebu se manifestovat navenek. **V této poloze oheň-vzduch Duch – naše Já má potřebu být ve vztazích.** Pokud naše Já chce být prožíváno jako partner, opět ve zbývajících složkách musí dojít k nějaké modifikaci.

Oheň je naše Sebe-vědomí. V prvním kroku byl Sebevědomím obdařen pouze Duch sám (oheň – oheň). Když se chtěl Bůh projevit navenek, Sebevědomím byla obdařena naše emoční bytost (voda-oheň). V okamžiku, kdy chce být naše Já – Duch prožíván jako partner, kdo je obdařen Sebevědomím? Naše mysl (poloha vzduch-oheň). V okamžiku, když oheň propůjčí sám sebe někomu, dotyčná složka má dojem, že ona je přímo živou bytostí. V prvním kroku byl živou bytostí Bůh sám, v druhém kroku byla živá bytost náš emoční člověk, ale pokud chce být naše Já zažíváno jako partner, Sebevědomím (ohněm) je obdařena naše mysl (duše). Pokud se chce naše Já dostat to polohy partnerství, kdo je pro něj partnerem? Mysl (duše). Pokud chcete prožívat své Já jako svého opravdu mimořádného partnera, je to vaše mysl, která se musí zaobírat Jástvím. **Tím, jak se naše mysl zaobírá Jástvím, postupně zjišťuje, že prožitek Jáství není její vlastní součástí, ale je jí pouze propůjčen za tím účelem, aby se mohla prožívat jako živá, sebe si vědomá bytost, protože Duch (Já) nemůže mít za partnera nikoho jiného než živou bytost. Důvodem je to, že Duch je přímo živou bytostí,**

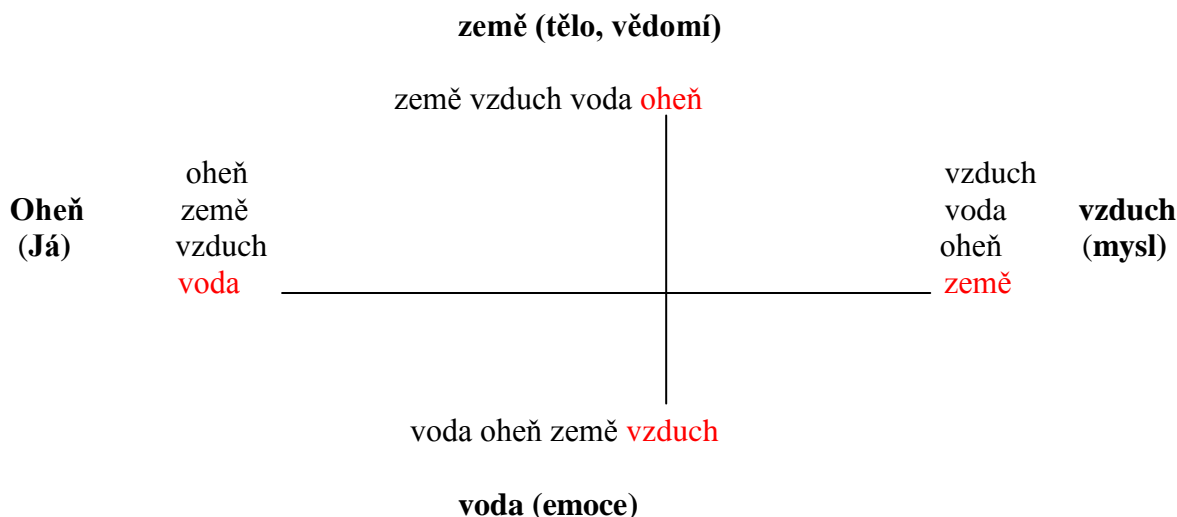
a pokud chce mít partnera, tak pouze toho, kdo je rovněž živým. Další zásadní skutečnost spočívá v tom, že když Duch (Já) chce zažívat polohu partnerství, musí být obdařena sebevědomím právě mysl (vzduch-oheň) a ne emotivita (voda) ani tělo (země). Důvodem je to, že mysl je vědomím odlišnosti. Nemůžete prožívat partnerství ani Bůh ne, pokud nemáte dojem, že váš partner je od vás odlišný, že je jiný. Když mysl zjistí, že prožitek Jáství je jí propůjčen pouze, proto aby sama sebe mohla prožívat jako živou bytost, musí být ochotna kdykoli se tohoto prožitku Jáství vzdát a vrátit ho tomu, kdo ji ho propůjčil. Jinými slovy, mysl musí být schopna sama sebe uvést do stavu, kdy si naprosto zřetelně uvědomuje, že toto Já patří pouze sobě samému, že toto Já pramení ze sebe samotného, že toto Já trvale sídlí v duchovním srdci každého člověka, a že toto Já vlévá sebe samého do mysli a tím vytváří dojem v mysli, že přímo ona je živou bytostí, pouze za tím účelem, aby měl partnera. Stručně řečeno, mysl musí být ochotná vzdávat se čas od času (ne trvale) svého prožitku Jáství a uvědomovat si ho přítomného pouze v duchovním srdci.

Aby naše Já mohlo být zažíváno jako partner, tak na **emoční úrovni** se naše emotivita musí zaměřovat na tělo (voda-země) – na procit'ování fyzická (vnějšího světa). Důvodem je skutečnost, že země (tělo) je vědomím oddělenosti. **Já se nemůže prožívat v poloze partnerství, pokud člověk nemá na emoční úrovni pocit oddělenosti, jinými slovy pocit osamocení.**

Na úrovni **fyzického vědomí** se musí naše vědomí zaměřit na svět emocí (poloha země-voda). Proč tomu tak musí být? Voda představuje emoce a emoce nejsou nic jiného než snaha o spojení. **Já se nemůže prožívat v poloze partnerství, pokud člověk na vědomé úrovni (země) nevnímá touhu p ospojení.**

To vše nám vysvětluje zvěrokruh. Ve zvěrokruhu tyto vazby existují. Já jsem je začal vnímat teprve tehdy, až jsem sám na sobě začal vnímat různé polohy, do kterých se dostává živé Já.

Dostáváme se do čtvrté polohy Oheň – voda.

Bůh má také potřebu, aby byl prožíván jako skutečnost, která sídlí v nitru. Voda představuje nitro, ale také nevědomí, takže v této poloze Boha může dojít k tomu, že Bůh sídlí tak hluboko v nitru až si ho člověk přestane uvědomovat. Ale nezapoňme, že voda představuje rovněž svět emocí a podstatou emocí je snaha o spojení. Takže poloha oheň-voda představuje Já ve stavu, který může prožíván diametrálně odlišně. Na jedné straně se Bůh (Já)

jakoby před člověkem ukrývá a s tím je spojeno, že nějaký fyzický člověk se vnímá jako bůh. Na druhé straně se Bůh s pozemským člověkem spojuje a tím vzniká bohočlověk. To je poloha, ve které se nyní lidstvo nachází. Každá tato Boží poloha se prožívala v nějakém časovém úseku lidstva. Bůh je nyní někde uvnitř, je jakoby skrytý. Tak jako má Bůh potřebu se zviditelňovat navenek, má stejnou potřebu být v nitru. Tak jako má Bůh potřebu být sám se sebou, stejně tak má potřebu být prožíván jako partner.

Aby byl Bůh prožíván jakožto niterná skutečnost, což může vést ke spojení Boha s člověkem anebo na druhou stranu k ukrytí Boha před člověkem musí se tomu přizpůsobit zbývající tři složky.

Úroveň tělesného vědomí.

Kdo tedy musí být obdařen Sebevědomím v této poloze Boha (oheň-voda)? Fyzický člověk, který bude mít pocit, že přímo on je ten živý (země-oheň). Proč tomu tak musí být? Živel země představuje vnější svět. Ale uvědomovat si vnější svět, znamená uvědomovat si svět oddělenosti. Být v hmotném těle znamená prožitek oddělenosti sebe od ostatních věcí a ostatních bytostí, nechť je to člověk nebo Bůh. Na druhé straně oheň představuje vědomí Jednoty, protože živé Já (oheň) je jediné v celém stvoření. To znamená, že když si fyzický člověk (oddělené skutečnost) uvědomuje své pravé Já (vědomí Jednoty), dochází ke spojení naprosto svou podstatou opačných skutečností – ke spojení oddělenosti a Jednoty. Když v druhé poloze Boha (oheň-země) byla obdařena sebevědomím voda, která představuje emotivitu, tak emoce, jak už víme je snahou po spojení. Snaha o spojení a jednota nejsou vůči sobě opačné. Spíše k sobě patří a spolu souvisí. Ve třetí poloze Boha (oheň-vzduch) byla sebevědomím obdařena mysl. Mysl, jak už víme je vědomím odlišností a vztahů. Být odlišný od Boha vyvolává v konečném důsledku touhu mít Boha jako svého partnera a zároveň vědomí odlišností vytváří vědomí nekonečné rozmanitosti. Jednota a nekonečnost anebo Jednota a partnerství rovněž nejsou spolu v rozporu, spíše spolu souvisí. Ale spojení Jednoty a oddělenosti je spojením naprosto protichůdných stavů. Protože než vznikla oddělenost, muselo jí předcházet vůle, která se snažila Jednotu (Boha) opustit, protože Jednota je vždy počáteční stav. Takže spojením těchto dvou naprosto opačných skutečností vzniká v tomto jednotlivci (Bohočlověku) maximální tvůrčí potenciál. Ovšem k této vrcholné lidské realizaci může dojít za podobného předpokladu, který popsán v případě, kdy sebevědomím byla obdařena mysl. **To znamená, že tělesný člověk si musí uvědomovat, že byl obdařen vědomím Já, tedy sebevědomím pouze proto, aby ve stvoření došlo k tomuto téměř nedosažitelnému spojení těchto dvou protichůdných stavů, a tím aby v jednotlivci byl dosažen maximální tvůrčí potenciál. Ale tento pozemský člověk si musí neustále uvědomovat, že prožitek Jáství nepramení z těla, ale že sídlí hluboko v nitru každého člověka. Takový člověk musí čas od času ochotně svým vědomím opustit své hmotné tělo a vnější svět a ponořit se hluboko do svého nitra a tam prožívat přítomnost svého Já a uvědomovat si, že skutečné sídlo tohoto Já je někde v nitru člověka.**

Jinak je tomu u lidí, kterým jakoby se Bůh skrýval. Tito lidé prožitek Jáství neustále spojují se svým hmotným tělem a neustále se domnívají, že toto Já pramení přímo z těla. Takový lidé nejsou schopni a ani neusilují o to, aby své Já si uvědomovali někde ve svém nitru. Tito lidé veškerý život přisuzují pouze mrtvé hmotě.

Aby Bůh mohl být prožíván jako niterná skutečnost (oheň-voda), musí **na úrovni mysli** dojít ke stavu, že se mysl dominantně začne zaměřovat na vnější svět (vzduch-země). Proč tomu tak musí být? V předchazejících odstavcích jsme si řekli, že v této poloze Boha musí být sebevědomím, tedy prožitkem Jáství obdařen fyzicky člověk, přesněji řečeno fyzické vědomí. Fyzickým vědomím jsou obdařeny rostliny i zvířata, ale úroveň jejich fyzického vědomí není na takové výši, aby si uvědomovaly Boha (prožitek Já) ve svém nitru. Tato skutečnost je dána tím, že úroveň fyzického vědomí je závislá na rozvoji mysli, která je dominantně zaměřená

na větší svět. Tím, že se mysl, která sídlí v celém člověku, zaměřuje dominantně na vnější svět, dochází k velkému rozvoji předního mozku a v člověku sílí vnější neboli racionální mysl. Až se vnější mysl vyvine na dostatečnou úroveň, potom společně s ní bude k dispozici fyzické vědomí, které bude schopné si uvědomovat prožitek Já (Boha). Lidé, kteří mají takto vyvinutou vnější mysl a fyzické vědomí, a současně mají správné pochopení o svém vlastním Já, ti jsou potom schopni toto Já zažívat ve svém nitru. Lidé, kteří mají dostatečně rozvinutou racionální mysl i fyzické vědomí, ale nemají správné pochopení o svém vlastním Já (**toto nepochopení je důsledkem neschopnosti cítit lásku**), budou neustále ve svých životech upřednostňovat vnější svět a ve svých myslích budou neustále řešit pouze záležitosti materiálního světa. Je logické, že těmto lidem se Bůh jakoby skrýval. Ale příčinou toho, že Bůh je před nimi skryt, jsou oni sami, protože své vlastní Já spojují se svým fyzickým tělem a nejsou schopni a ani ochotní zažívat své Já ve svém nitru.

To, co jsme si právě vysvětlili, nám současně vysvětluje proč v posledních staletích a především v posledních desetiletích došlo k tak obrovskému rozvoji vědy a technickému rozvoji. To vše je důsledkem mysle dominantně zaměřené na vnější svět.

Na emoční rovině, pokud se Bůh chce prožívat v nitru, se musíte zaobírat v první řadě myslí (voda-vzduch). Proč tomu tak musí být? Řekli jsme si, že v této poloze Boha (Bůh v nitru) existuje obrovská šance pro vznik Bohočlověka, ale současně velké nebezpečí, že člověk ztotožní své Já s fyzickým tělem. Proto aby, k tomuto ztotožnění Já s tělem nedošlo, a aby Jáství bylo prožíváno v nitru je nutné, aby se člověk na své emoční rovině zaměřil přednostně na svou mysl a myšlenky. Mysl, jak už víme je vědomím odlišnosti. Takže člověk v tomto případě by měl neustále ve své emoční rovině pociťovat kým je a kým není. Při pociťování svého těla by měl mít pocit, že to není přímo on sám (pocit odlišnosti) a při pociťování svého Já by měl mít pocit, že je to přímo on sám. U lidí, kteří mají své Já ztotožněno se svým fyzickým tělem, se toto vědomí odlišnosti projevuje tak, že se vnímají odlišní od ostatních lidí, že jsou mnohem vyjimečnější než ostatní. Jiným projevem může být u těchto lidí zvýšená potřeba cestování a navštěvování cizích (odlišných) zemí.

Dalším důvodem je to, že pravdy o niterném Bohu nejsou zřejmé pro vnější mysl. Vnější mysl tyto pravdy těžce vnímá a chápe a proto dochází na úrovni vnější mysli k mnoha omylům, co a kdo je Bohem. Důkazem toho je, že skoro nikdo nerozumí myšlenkám obsažených v Bibli, že existují různé názory na jednoho a téhož Boha, a že existuje zde na Zemi nesnašenlivost mezi jednotlivými náboženstvími. Proto je nutné, aby se člověk snažil své myšlenky i myšlenky od jiných lidí procit'ovat, jinak nebude schopen poznat, co je pravda, a co ne. Bez této schopnosti procit'ování myšlenek není člověk ani schopen vnímat, když k němu Bůh hovoří z jeho nitra. Mysl, protože je vědomím odlišnosti, je současně vědomím změny. Odlišnost a změna spolu souvisí. Člověk, který se chce dopracovat k vědomí Boha ve svém vlastním nitru, musí neustále pociťovat, že se musí měnit, že jeho dosavadní stupeň vývoje musí být pozvedáván na čím dál vyšší

Tato poloha Boha (Bůh v nitru) je dobou, ve které se lidstvo nacházelo posledních dva tisíce let. .

Tím jsem vám chtěl říct, že i naše Já má potřebu se zažívat principiálně ve čtyřech podobách. Každé této poloze odpovídá určitý stav na úrovni vědomí, mysli a emocí.

Lidé si neuvědomují, že postupně si každý vyvíjel tyto jednotlivé polohy. Po určitou dobu jsme vyvíjeli pocit, že fyzický člověk je živá bytost. Tím jsme si prošli (či procházíte) všichni. Někdy nějaký myslitel opovrhoval svým fyzikem, a jeho Já bylo identifikováno s jeho myslí. Filozofové se třeba vnímají, že to živé v nich je jejich mysl (duše) a né tělo. Další poloha je, že to živé v nás je emoční člověk. Takový člověk se ve svém životě žene jen za emočními prožitky. Každému tomuto stavu odpovídá určitá potřeba Ducha.

Jestliže chce být Duch prožíván jako niterná skutečnost, obdaří sebevědomím fyzického člověka. Pokud chce být Duch zažíván jako partner, obdaří sebevědomím mysl. Pokud chce Duch být zažíván jako navenek se projevující, obdaří sebevědomím naši emotivitu.

Abych uvěřil, že přímo Já jsem fyzický člověk, potřebuji k tomuto ztotožnění mnoho let. Abych uvěřil, že Já živý jsem přímo mysl, k tomu taky potřebuji mnoho let. Abych uvěřil, že Já jsem emoční člověk, také k tomu potřebuji mnoho let. Ohnivé složky zde jsou jedny a tytéž. Bylo záměrem Já, aby sebe sama vnímalo jako fyzickou, mentální a emoční bytost.

Pokud chce někdo Boha zažívat naplno, měl by být na takové úrovni, že tyto čtyři polohy našeho Já bude zažívat současně. Šťasten je takový člověk.